

til, at han efter min Mening ikke kan vedblive at være Landets Udenrigsminister, navnlig da ikke efter den Maade, hvorpaa Regeringspartierne og Regeringspressen har stillet ham op. Det ærede Medlem Hr. Sporon-Fiedler vovede sig i Gaar frem med et Forsvar for Direktørers Spekulation i egne Selskabers Aktier. Han er sikkert deri uenig med de fleste af sit eget Parti, i hvert Fald uenig med sin Kollega, det ærede Medlem Hr. Lemvigh-Müller, der offentligt har udtalt, at dette er utilbørligt. Det er selvfølgelig utilbørligt og bør derfor forbydes i den kommende Aktielov, saaledes som det er forbudt i adskillige andre Lande, fordi en Direktør, der spekulerer i sit eget Selskabs Papirer, dermed blandt andet skaffer sig — der er mange andre Grunde, der taler for, at gøre det strafbart — en særlig Favør, et Forspring overfor alle andre, overfor Aktionærerne, overfor det almindelige Publikum; han kender før nogen anden og bedre end nogen anden Selskabets Stilling, dets formodede Gevinst og Konjunkturerne. Han forledes endvidere til at lede sit Selskab med bestemte Formaal for Øje, som gavner hans egoistiske Interesser, han forledes til at lade Driften af Selskabet paavirke af sine egne Spekulationer. Det har blandt andet Professor Birek meget grundigt udviklet. Netop for at forhindre det, er det jo, at de store Aktieselskaber giver Direktørerne en saa svimlende Gage og saa eventyrlige Tantiømer, som Tilfældet er. Jeg mener i og for sig, de er alt for høje, jeg mener, at vi ogsaa i Øjeblikket lider ganske overordentlig under, at det var blevet Skik i Bourgeoisiet, at dygtige Mænd af Overklassen ikke kunde træde i Spidsen for saadanne store Selskaber, uden at de skulde lønnes derfor paa en ganske eventyrlig Maade; det lider vi endnu under. Og Bourgeoisiet og dets Mænd maa erkende, at hvis vi atter skal komme ind under sunde Tilstande herhjemme, maa der, selv om vi skal vurdere en Direktørs Dygtighed højt og se at faa alle de allerbedste Mænd frem i Spidsen for de store Virksomheder, dog være Grænser for, hvad man skal være nødt til at byde en saadan Mand. Stat og Kommune maa være interesseret i, at der er visse Grænser for, hvad Bourgeoisiet mener, det er nødt til at fordre til disse enkelte Personer. Direktør Cold var meget højt gageret som Direktør og havde en svimlende Tantiøme. Det forenede Dampskibsselskab er det Aktieselskab herhjemme, der stiller Tantiømenynderne allergunstigst.

Tantiømen er 10 pCt. af Udbyttet og gaar forud baade for Henlæggelse til Reservefonden og for Udbetaling af endog den mindste Dividende. I Aaret 1916 udgjorde Tantiømen til de to Direktører, Cold og Høst, i Det forenede Dampskibsselskab over 400 000 Kr. Man ved ikke nøjagtigt, hvorledes disse Penge blev fordelt mellem de to Direktører, men man mener, at Cold fik fem Ottendedele og Høst tre Ottendedele. Hvis dette er rigtigt, har Direktør Cold i Aaret 1916 foruden sin Direktørgage i Tantiøme modtaget over 250 000 Kr., altsaa over $\frac{1}{4}$ Million. Han har i hvert Fald modtaget over 200 000 Kr. I Aarene 1916 og 1917 gik Tantiømen op til 600 000 — 700 000 Kr. Nu ser vi altsaa her, at en Direktør, den nuværende Udenrigsminister, der først har faaet sin svimlende Direktørgage og dernæst har tjent mindst 200 000 Kr., rimeligvis 250 000 Kr. i Tantiøme, ikke kan nøjes hermed, men sælger Aktier, en mægtig Aktiepost, den 16. Marts 1916 til en Kurs af 270, skønt han tre Maaneder efter offentligt erklærer, at Aktierne kun er 205 værd. Jeg siger, at den Mand, der har gjort det, og den Mand, der saa bliver svindlet op i Oktober Maaned i Fjor til en Dydsapostel og et Renhedsmønster, og om hvem det ærede Medlem Hr. I. A. Hansen sagde, at han var kommet til for at dæmme op for Jobberiet, for at rydde op og genrejse — den Mand kan ikke blive siddende som Landets Udenrigsminister.

Der tales nu om Udlandet. Det ærede Medlem Hr. Holstein har allerede talt derom. Ligesom Patrioterne, det vil sige Kapitalisterne, raaber Patriotisme, naar det gælder deres Pengepung, saaledes raaber et politisk Parti paa Udlandets Agtelse, naar det selv er i Færd med at ødelægge denne Agtelse. Det har det ærede Medlem Hr. Holstein fuldkommen Ret i. Lad os se en lille Smule nøgternt paa dette med Udlandets pinlige Opmærksomhed, der er henvendt paa danske Forhold. Udlandet har meget travlt for Tiden, befinder sig under triste Forhold, og man har i England, Frankrig, Tyskland, Holland, Belgien, Svejts, Sverige og Norge gennemgaaende nok at gøre med at tænke paa sine egne Forhold, og de følger i grumme ringe Grad med i vore Forhold. Jeg skal nævne et karakteristisk Eksempel paa, i hvor ringe Grad vi er Genstand for Udlandets Opmærksomhed. Lad os være beskedne, ikke lide af Højhedsvanvid. Lad os ikke tro, at Udlandet i Dag med spændt Opmærksomhed følger denne Debat i den